

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Unus Pro Omnibus, Hoc est: Christus Jesus Dei Filius

Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1733

VD18 12431648

Consideratio CXXXI. Animæ pretium ex passione & sanguine Christi crucifixi debet pensari & commensurari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45934)

CONSIDERATIO CXXXI.

Animæ pretium ex passione & sanguine Christi crucifixi pensari, & commensurari debet.

Non corruptilibus auro, vel argento redempti estis; sed pretioso sanguine quasi Agni immaculati, & incontaminati. 1. Petr. 1. 18.

1.

REcè Isaias Prophetarum princeps; *Pretiosior erit vir auro, & ho-* Isa. 13. 12.
mo mundo obrizo, hoc est auro optimo. Quid hic dicendum
 de Homine DEO, & Redemptore nostro crucifixo? Certè
 nescivit Judas Iscariotes pretium ejus, qui quasi vile manci-
 pium, inò nihil æstimavit illum: *Quid vultis mihi dare, & ego* Matth. 26. 15.
vobis eum tradam? Quod expendens D. Hieronymus ait: *Quasi vile tra-*
dens mancipium, in potestate ementium posuit, quantum vellent illi dare. At illi
 constituerunt ei triginta argenteos, hoc est secundum monetam no-
 stram, quindecim florenos. O impiissime proditor! unguentum pas-
 sionis ejus æstimasti trecentis denariis, & Sanguinem ac vitam JESU
 triginta duntaxat argenteis. Et ecce quia tam vili pretio venditus
 est univerforum Dominus, hinc meruit ipse fieri pretium totius mun-
 di, æquè ac peccatorum omnium. Considera vel ex hoc pretium ani-
 mæ tuæ: *Magna res est anima, ait Doctor Mellitus, quæ Christi sanguine re-* S. Bernhard.
dempta est! gravis animæ casus, qui non nisi Christi cruce potuit reparari. Et San- ep. 54.
 ctus Joannes Chrysoctomus: *Vis scire, quantum sit pretium animarum?* S. Chrysoct.
Redempturus eam Unigenitus non mundum dedit, non hominem, non terram, non in Psal. 48.
mare, sed suum pretiosum sanguinem. Vidisti magnitudinem pretii? quando
ergo eam tanti emptam perdidideris; quomodo poteris eam deinceps emere? Et ta-
 men ista non consideras?

2. Refert Plinius de admirando Obelisco, quem Rex in Thebis Plinius hist.
 per viginti hominum millia erigi fecit. Erat hic Obeliscus moles nat. 1. 36. c. 9.
 imma-

Q 9 3

immanis, adinstar præcelsæ turris, ex petroso monte improbo labore excavatus, & expolitus, variisque à lapicidis insignitus characteribus & hieroglyphicis: hunc, inquam, Obeliscum Rex Thebæorum dum elevari & erigi voluit, quid fecit? filium suum insperato & inaudito consilio cacumini illius molis appendit, & alligavit, ratus fore, ut dum tot hominum millia hunc portentosum Obeliscum in campo erigerent, tantò cautiùs in attollendo procederent. Quod & factum est.

Similes Obeliscos Sixtus V. Pontifex Maximus Romæ ante Basilicas Principis Apostolorum S. Petri in Vaticano, S. Mariæ Majoris in colle Exquilino, S. Joannis Lateranensis, & S. Mariæ de populo in via Flamminea maximis sumptibus erexit, & omnes honori SS. Crucifixi dedicavit, in quorum globis deauratis insignem crucis Dominicæ particulam inclusit. Opus admirandum & cunctis nationibus stupendum.

Et quid dico? Obeliscus noster, ac columna usque ad cælum crux est, in qua Pater æternus proprium ac unicum Filium suum Jesum appendi & alligari voluit; funes enim adhuc hodie Romæ in templo S. Crucis in Jerusalem monstrantur, quia Christus non tantùm clavis sed etiam funibus cruci adstrictus fuit, clavi enim manuum ac pedum non potuissent soli tanti corporis sustinere molem: Audi crucifixum Amorem tuum loquentem: *Cum exaltaveritis Filium hominis, tunc cognoscetis, quia ego sum.* Ecce Christus Dominus crucifixionem suam appellat exaltationem, quæ licet videatur summa depressio & humiliatio, ex Dei tamen providentia facta est summa ejus exaltatio, ut nunc omnes gentes Christum Crucifixum adorent, & ab eo veniam, gratiam, gloriam sperent, & expectent. Audi Eusebium Emisenum: *In trutina crucis, inquit, non aurum, vel argentum, non aliquid Angelicum, sed semetipsum passus est Author salutis appendi.* O pretium animæ planè immensum.

Jo. 8. 28.

Euseb. Emis.
hóm. 2. de
Symb.

3. Sichem princeps, filius Hemor multùm adamavit formosam Dinam suam, præ cuius amore ac desiderio etiam mortem subiit: *Et conglutinata est anima ejus cum ea, tristémque delinivit blanditiis.* Subintrat hic S. Thomas: Allegoricè per Sichem significatur Christus, per Dinam autem decor Synagogæ, aut si mavis, decor animæ, pro qua Christus Dominus & princeps pacis humeros suos omni labori subjecit, atque pro salute illius mortem crucis subire voluit: *Pro qua Dominus noster Jesus Christus non dubitavit manibus tradi nocentium, & crucis subire tormentum.* Ita Ecclesia.

Gen. 34. 3.

Samson dilexit Dalilam suam, licet perfidam usque ad mortem: *Post hæc amavit mulierem, quæ habitabat in valle Sorec.* Sic Christus, ait

Judic. 16. 4.

Aven-

Aventinus, amavit animam hominis, licet peccatricem: *Dilexit me.* Gal. 2, 20.
ait Gentium Doctor Paulus, & tradidit semetipsum pro me: Eadem enim
charitate, quâ mortuus est pro omnibus, mortuus est pro singulis. S. Bernh. ser.
Ita S. Bernhardus. 41. in Canr.

Jacob Patriarcha pro Rachele in æstu & gelu, in fame & siti se-
ptem annis inferviit, & tamen videbantur illi dies pauci præ amoris magni-
tudine: Christus Dominus pro anima à primo conceptionis suæ in-
stanti per triginta quatuor annos inferviit, & tamen videbantur illi
dies pauci præ amoris magnitudine; unde exclamavit paulò ante
mortem: *DEUS meus, DEUS meus, ut quid deliquisti me?* Supra quod
Sanctus Bonaventura: *Christus tanto desiderio exarsit patiendi, ut tribus ho-*
ris in cruce exsaturari non potuerit, sed expetierit in ea pati usque ad finem
mundi. Et hoc pro anima tua? Et quid tu pro JESU Crucifixo? Ah
miser! nondum usque ad sanguinem restitisti! Duc in altum: plus
ultrà.

4. Cæterum quærunt Sacri Doctores, quare Christus Dominus
in ligno crucis pendens tam amarè fleverit: *Cum clamore valido & lacry-*
mis offerens? R. S. Bernhardus: *Non solum flevit, sed etiam occidi se permisit,*
ut pretiosi sanguinis sui pretio animam redimeret: Et S. Bernhardus super
lacrymas Christi crucifixi se reflectens ait: *Deus vidit destrui multa regna,*
& nunquam flevit, sed pro anima flevit, licet de sua natura non sit passibilis.
Et rursus Mellissius: *Agnosce ò homo, quàm nobilis est anima tua, &*
quàm gravia fuerint ejus vulnera, pro quibus necessum fuit Christum Dominum
vulnerari.

Desideratis plura? Ubi Vita nostra (Christus Dominus) in cruce
mortua est, observat S. Scriptura, quòd continuo terra vehemen-
tissimo motu contremuerit: *Et terra mota est.* Causa hujus terræ mo-
tus fuit comprimis divinitas Christi, quæ etiam in summa sui abje-
ctione summam suam ostendit omnipotentiam ac majestatem, quia
erat Dominus cœli & terræ:

Et terra mota est, ut significaretur per hoc terræ sensus, quasi
summè indignantis propter tam enorme scelus in Dei Filium commif-
sum, quæ tunc in Judæos deicidas insilire voluit, eosque absorbere vi-
vos in infernum, nisi Dominus rogasset: *Pater dimitte illis.*

Aliam rationem subdit Didacus de Castillo Illat. 46. quòd in hoc
terræ motu etiam crux & in ea Crucifixus Dominus fuerit commotus
& discussus; Sanguinem enim jam omnem ex sacris Vulneribus pro-
fuderat, erat tamen adhuc in SS. Cordis JESU intimo sinu adhuc una,
vel altera guttula, ne ergo amor conqueri posset, non omnem san-
guinem pro salute animæ nostræ esse profusam, voluit benignus Do-
minus,

496 *Consideratio CXXXI. Crucifixus solvit animæ pretium.*

minus, ut & cor suum lanceâ militis transfigeretur, ne unica remaneret stilla. O immensus amor! quis unquam audivit talia? Subintrat

S. August. in Psal. 102. hic S. Augustinus: *Jam pretium solvit, sanguinem fudit unicus Dei Filius: O anima erige te, tanti vales.*

Jo. 13. 5. **Jo. 6. 17.** **Matth. 4. 8.** 5. Jam non miror amplius, quare benignissimus JESUS in cœna ultima prolapsus sit ad pedes Judæ proditoris: *Et cepit lavare pedes discipulorum, ergo & Judæ Iscariotæ, in cujus pectore jam residebat diabolus: Unus ex vobis diabolus est.* Et quomodo, obsecro, mi Domine, coram hoc incarnato diabolo tua poteris genua flectere? Prius daemon tibi liberaliter obtulit omnia regna mundi, si cadens in terram adorasses eum: *Hac omnia tibi dabo.* Sed noluit mitissimus Dominus pro obtinendo universo mundo principi tenebrarum unum incurvare genu, unde illum discedere jussit: *Vade Satana!* Et Judæ Satanâ obsesso utrumque incurvat genu, pedesque sordidissimos lavat?

Matth. 16. 26. Ratio est, quam insinuant plures SS. Patrum, quia unica anima præstat millenis mundis: *Quid prodest homini, si mundum universum lucratur, anima verò suâ detrimentum patiatur?* Ecce qui omnium optimè noverat æstimare animam, hanc dedit definitivam sententiam, unde voluit ad pedes Judæ se prosternere, ut eum posset erigere, & illius lucrari animam; hinc & illum in traditione amicum vocavit. O si venisset mercator ille pessimus cum bono latrone ad crucifixum Dominum in animo contrito & humiliato, & sacratissimum nomen JESU devotè invocasset, sine dubio adhuc fuisset salvatus. Ita S. Leo & Euthymius: *Nam longè, inquirunt, est desperatio, ubi est hujus nominis invocatio.*

Luc. 23. 46. **S. Bernhard. t. 3. 4. c. 1.** Et hæc est causa, quòd moriens JESUS tanto cum affectu & cum clamore valido animam suam Patri recommendaverit: *Pater in manus tuas commendo spiritum meum.* Per quod, ait S. Bernardinus, inventam ovem & animas omnium electorum commendavit, & reddidit Deo Patri: O anima pretioso sanguine & morte Christi redempta, considera, quanti pretii te æstimavit summa Sapientia Dei. Et tu quid?

CON.